

EVANGELIJOS KOMENTARAS

Psalmės iš I savaitės sekmadienio
Jn 3, 13–17
„Turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus“

LITURGINIS KALENDORIUS

Šventojo Kryžiaus
išaukštinimas

Rugsėjo
14 d.

NORIU
PAREMTI

ŠIANDIEN

RELIGIJA

VISUOMENĖ

ŠEIMA

KULTŪRA

SKAITAU

REDAKCIJA

TV

PAREMK

BERNARDINUOSE RENKAMA NAUJA PSICHOTERAPINĖ GRUPĖ

KULTŪROS POKALBIAI | Kultūra

Rugsėjo 1 d., 2011

NOMEDA ŠATKAUSKIENĖ. JUBILIEJINIO SEZONO IŽVALGOS: ŠIAULIŲ DRAMOS TEATRO KASDIENYBĖ IR ŠVENTĖS

Rugsėjo 23 d. Šiaulių dramos teatras švęs garbingą jubiliejinę sukaktį. Prieš 80 metų, 1931 metų rudenį, dramos teatras Šiauliuose pradėjo savo veiklą kaip Valstybės teatro, veikusio Kaune, skyrius. Tokį Šiaulių teatro statusą tuometiniai kūrėjai neretai traktuodavo gana tiesmukai - režisieriai nesibodėjo į Šiaulių sceną „perkelti“ jau anksčiau Kaune statytus spektaklius ir per daug nesivargino meninių naujovių paieškomis. Taip jau susiklostė, kad nuo pat įkūrimo, gal net iki šiol, Šiaulių teatras kovoja už savo pozicijų įtvirtinimą, vis dar ieško savito meninio braižo ir kiekvieną sezoną tarsi iš naujo įrodinėja kūrybines ambicijas.

0

KULTŪROS POKALBIAI

Senų ir retų knygų kolekcininkas J. Gumbis:
Lietuva turi kuo didžiutis

Pirmosios Mišios – karo lauke. Poeto Davido
Joneso patirtis

*Kuo išsiskyrė pastarasis, solidžia sukaktimi paženklintas, teatrinis sezonas Šiauliuose?
Ko šiame jubiliejiname sezone visgi būta daugiau - švenčių ar kasdienybės?*

Šventės

I. Vyrypajevio „Valentinų diena“ (rež. Loreta Vaskova)

Kad ir kaip banaliai skambėtų, tokio efemeriško meno kaip teatras kažkaip kitaip ir nepasversi kaip viešais įvertinimais ar taip teatralų kritikuojamais ir vis dėlto laukiamais apdovanojimais. Šiomet svarbiausiam Lietuvos teatro apdovanojimui - „Auksiniam scenos kryžiui“ buvo nominuota jauna režisierė Loreta Vaskova, Šiaulių dramos teatre pastačiusi I. Vyrypajevio „Valentinų dieną“ (premjera 2010 m. vasario 27 d). Nors šįkart „Kryžius“ į Šiaulius neatkelivo, tačiau teatrui ir pačiai režisierėi tikrai ne mažiau svarbus buvo ir kitas L. Vaskovos įvertinimas - Kultūros ministerijos premija už metų debiutą. Beje, spektaklis „Valentinų diena“ tapo atradimu ir teatrinio įvykiu ne tik Šiauliuose.

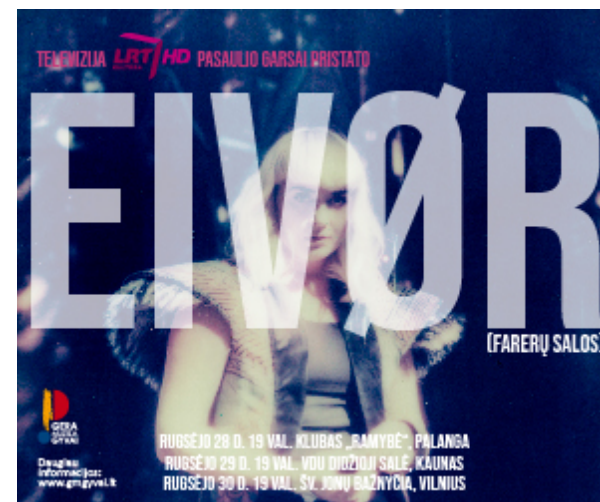
Praėjusiais metais Kaune L. Vaskova laimėjo festivalio „Lietuvos teatrų pavasaris“ jaunojo menininko prizą. Spektaklis rodytas ir D. Tamulevičiūtės vardo profesionalių teatrų festivalyje, o šią vasarą laukiamas ir Druskininkų teatro festivalyje.

Ne paslaptis, kad periferinių miestų teatro žmonės dažnai jaučiasi neteisingai nepastebėti ir neįvertinti. Tačiau „mažųjų kompleksas“ tikrai negresia Sigitui Jakubauskui. Vienas talentingiausių Šiaulių teatro aktorių per savo karjerą pelnė daugybę teatrinų apdovanojimų. Jau beveik tradiciškai S. Jakubausko vaidmenys įvertinami Rokiškio teatrų festivalyje „Vaidiname žemdirbiams“. Šiais metais S. Jakubauskas už Puntilos vaidmenį spektaklyje „Ponas Puntila ir

Trispalvės ir herbo gimimas

Krystianas Lupa: žmogiškasis įsipareigojimas realybei

Mūsų tėvų ir senelių Vilnius

TEATRAS

Vilniuje bus vaidinama prancūziška „Tartiufo“ versija

Lietuvos ir Latvijos teatrų vadovai drauge pristatė būsimąjį LNOBT sezoną

Su ambicingais planais šokio teatras „Airos“ pradeda penktąjį sezoną

Lietuviškosiose „Sirenose“ – rekordinis užsienio ekspertų skaičius

jo tarnas Matis" (rež. A. Pociūnas) apdovanotas kaip „geriausio vyro vaidmens“ atlikėjas. Šiais metais aktorius sulaukė ir kito ypatingo įvertinimo - už nuopelnus teatrui ir kinui, už dramos teatre sukurtus vaidmenis (o jų Šiaulių dramos teatre sukurta daugiau nei 90) S. Jakubauskui paskirta Vyriausybės premija, kurią kiekvienais metais gauna labiausiai šalies kultūrai ir menui nusipelnę kūrėjai. Tai antras Šiaulių dramos teatro aktorius, gavęs šį garbingą apdovanojimą. 2008 m. Vyriausybės premija buvo paskirta ir iškiliam Šiaulių dramos teatro aktoriumi Pranui Piaulokui (1945-2008). Beje, birželio mėnesį Šiaulių dramos teatro iniciatyva pasirodys Pranui Piaulokui atminti skirta knyga „Scenos riteris. Atsiminimai apie Praną Piauloką“ (sudarytojas S. Sabaliauskas). Knygoje surinkta išsami kūrybinė bibliografija, gausūs aktorių pažinėjusių žmonių prisiminimai ir CD įrašas su P. Piauloko skaitomomis eilėmis. Prano Piauloko pavyzdys, kartu ir ši knyga, tikiuosi, bus dar vienas įrodymas, kad ne tik pagrindiniuose šalies teatruose dirbo ir tebedirba išskirtinio talento žmonės, visą savo gyvenimą atkakliai, nuoširdžiai ir su didžiule kūrybine energija kūrę Lietuvos teatrui.

Kasdienybė

Sunku pasakyti, ar spektaklių premjeros nuosekliai daugelį metų dirbančiam teatrui vis dar yra šventė, ar tiesiog kasdienybės dalis. Panašu, kad valstybiniuose teatruose, ypač regioniniuose, spektaklių premjeros teatrinės kasdienybės rutinoje tampa vis retesnes (o tai, kas nekasdieniška, neretai tampa šventiška).

Trys premjeros - tiek jų buvo Šiaulių dramos teatre praėjusį sezoną - nėra ypač gausus rodiklis. Anuomet, teatrui tik pradėjus veiklą, premjerų būdavo apie aštuonias. Vėliau „išleisdavo“ po penkias šešias. Štai Kauno dramos teatro sezono premjerų skaičius ženkliai didesnis. Ir tai suprantama. Teatras vis dar neturi dėl kapitalinio remonto uždarytos didžiosios scenos ir spektaklius rodo

Celia Amade – ateivis savo pačios kūne

NAUDINGOS NUORODOS

[Pal. Teofilus Matulionis](#)

[Siuntos](#)

[Baterija.lt](#)

[Srotas24.lt](#)

[Desk International](#)

[HD Wallpapers](#)

[Kelionė į Turkiją viskas įskaičiuota](#)

[Viešieji pirkimai](#)

[ArtNews.lt](#)

[Bažnytinio paveldo muziejus](#)

[Lietuvos teatro metraštis](#)

[Kauno menininkų namai](#)

[Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas](#)

[Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka](#)

[Literatų gatvės projektas](#)

[M. K. Čiurlionio kultūros ir paveldo fondas](#)

keliose mažesnėse aikštelėse. Tuo tarpu Klaipėdos dramos teatras apskritai neturėdamas „teatro namų“ pastarąjį sezoną taip pat parodė berods 4 premjeras. Bet reikėtų nepamiršti, kad Klaipėdoje, kurioje gyvena apie 161 000 gyventojų (paskutiniaus Statistikos departamento duomenimis), aktyviai veikia ne tik Dramos teatras, bet ir Muzikinis, Lėlių ir Pilies teatrai, užtikrinantys meninę įvairovę ir pasirinkimo galimybę žiūrovams. Taip pat Panevėžyje (103 000 gyventojų), be dramos teatro, beje, pastarąjį sezoną išleidusio 5 premjeras, taip pat veikia Muzikinis teatras, teatras „Menas“ ir „Lėlių vežimo teatras“. Tuo tarpu Šiauliuose, kur gyventojų skaičius siekia 114 000 gyventojų, veikia tik vienas profesionalus teatras, turintis tenkinti visus ir „visokiausius“ publikos poreikius.

Šiaulių teatrinį gyvenimą galėtų praskaidrinti ir dažnesnės gastrolės, kurių tradicija Lietuvoje, taip plėtota anksčiau, dabar faktiškai visai apmirusi. O ir pats Šiaulių teatras, tarpukariu savo veiklą garsinęs kaip ypač daug Šiaurės Lietuvos regione gastroliuojantis teatras (prisiminkime, kad ir legendinį „Vagoną Nr. 61“), šiandien negali pasigirti plačia gastrolių geografija. Nacionaliniame dramos teatre spalio mėnesį rodyti jaunųjų režisierių spektakliai: „Valentinų diena“ (rež. L. Vaskova), „Kova“ (rež. P. Ignatavičius), „Bela, Bosas ir Bulis“ (rež. A. Gluskinas). Telšių Žemaitės teatre - „Blusyno pasakojimai“ (rež. A. Gluskinas), „Kova“. Varėnoje - D. Tamulevičiūtės vardo teatrų festivalio nekonkursinėje programoje rodyta „Valentinų diena“. Po vieną ar kelis spektaklius rodyta ir Radviliškyje, Pasvalyje, Plungėje, Kėdainių teatro festivalyje. Vienintelis teatras, su kuriuo palaikomi ilgalaikiai gastrolių mainų ryšiai - Panevėžio J. Miltinio dramos teatras. Tuo tarpu Šiauliuose daugiausia savo spektaklių rodė gastroliuoti nepailstantys nevalstybiniai teatrai: tai tie patys „Domino“, „Idio“ teatras, A. Cholino šokių teatras, „Keistuolių“ teatras, „Atviras ratas“, Cezario grupė. Tuo tarpu Valstybiniai Klaipėdos, Panevėžio, Vilniaus mažasis teatrai per sezoną parodė vos po vieną ar keletą spektaklių.

Pramogos Lietuvoje

Rašytojai.lt

Startfm.lt

Skaitytojų klubas

Vilniaus grafikos meno centras

Dailininkų sąjungos galerija

Lietuvos išėivijos dailės fondas

Metraštis.lt

Jaunimo miuziklo teatras

Reklama

- [Farming Simulator 2019 Mods](#)
- [Farming Simulator 17 Mods](#)
- [Farming Simulator 2017 Mods](#)

Kad ir kaip paradoksaliai skambėtų, šiais naujų technologijų laikais teatro menas tam tikra prasme išlieka archajiškas - pirmiausia turiu omenyje tai, kad jis tebėra suvokiamas tiesiogiai: teatrui gyvybiškai reikalingas gyvas scenos ir auditorijos ryšys, o technologijos, deja, nesumažina atstumų. Toliau nuo sostinės ar didesnio miesto gyvenantys teatro mylėtojai pastaraisiais metais tai pajuto labai stipriai. Vargu ar teatro gerbėją tenkins „skaitmeninis katarsis“ - viena iš šiuolaikinio meno sklaidos globalizacijos galimybių, leidžianti kino ekrane stebėti tiesioginę spektaklio ar koncerto transliaciją (žr. I. Bisigirskytės straipsnį „Naujosios teatro technologijos“, www.menufaktura.lt). Galų gale net ir tokia galimybė Šiaulių žiūrovui artimiausiu metu tikrai „negrėsia“. Kol kas, tikiuosi, ne man vienai norisi teatrą išgyventi „čia ir dabar“. Kad ir kaip palaikyčiau naujų technologijų taikymą mene, nesinori tikėti, kad netoli tas laikas, kai šiauliečiai „Forum cinemas“ kino salėje nuščiuvę stebės Lietuvos nacionalinio dramos teatro premjerą...

Praėjusio sezono premjeros - spektakliai įvairiai publikai

Šiandien dėl daugybės objektyvių priežasčių - pirmiausia dėl neefektyvios kultūros politikos valstybinių teatrų atžvilgiu ir finansinės padėties neužtikrintumo - teatrams tenka įveikti tūkstančius „įvairiausio plauko“ trukdžių, kol pagaliau pakyla scenos uždanga...

Žiūrovai Šiaulių teatro scenoje šiemet išvydo K. Goldonio komediją „Viešbučio šeiminkė“ (režisierė R. Steponavičiūtė), B. Brechto „Ponas Puntila ir jo tarnas Matis“ (režisierius A. Pociūnas) bei „Blusyno pasakojimus“ (rež. A. Gluskinas) pagal G. Morkūno to paties pavadinimo knygą. Akivaizdu, kad visos trys Šiaulių dramos teatro premjeros orientuotos į skirtingą auditoriją. Kaip minėjau, Šiaulių dramos teatrui, vieninteliam profesionaliam teatrui Šiaulių mieste ir

Šiaurės regione apskritai, sudėtinga kiekvieną sezoną suformuoti tokį repertuarą, kuris visiškai tenkintų įvairialypės publikos skonį. Be to, ne paslaptis, kad šalia meniškumo kriterijų valstybės teatrai atsiskaito ir už savo produkcijos pelningumą, lankomumą ir kitus su menu tiesiogiai nesusijusius rodiklius. Sėkmingai išlaviruoti šioje rodiklių skalėje - bene pagrindinis teatro vadovybės uždavinys ir kiekvieno naujo sezono siekiamybė. Repertuaro parinkimas ir kokybė - dar vienas veiksnys, neduodantis ramybės teatro vadovams nuo pat teatro įkūrimo. Kiek sulaužyta iečių, diskutuota, reglamentuota ir deklaruota, tačiau iki šiol ne tik Šiaulių dramos, bet ir nacionalinio bei kitų valstybinių teatrų repertuarų politika yra tokia neaiški ir neapibrėžta, kad bet koks objektyvesnis svarstymas šiuo klausimu atrodo visiškai beprasmis. Jau ne pirmą kadenciją Šiaulių dramos teatrui vadovaujantis A. Venckus ne sykį pabrėžė savo poziciją repertuaro formavimo klausimu: prioritetai - lietuviška dramaturgija ir spektakliai jaunajam žiūrovui. Deja, gera lietuviška drama tebėra retenybė Lietuvos scenoje, tačiau antrojo prioriteto Šiaulių dramos teatras nuosekliai laikosi.

Per pastaruosius keletą metų teatre pastatytas ne vienas spektaklis, skirtas būtent jaunajam (ne mažajam) žiūrovui. Publikos ir kritikos puikiai įvertintas spektaklis - dviejų dalių istorija žmonėms nuo penkerių metų „Bela, Bosas ir Bulis“ (režisierius A. Gluskinas) pastarąjį sezoną sulaukė savotiško tęsinio - vienos dalies kreivos istorijos iš berniuko ir mergaitės gyvenimo pagal G. Morkūno to paties pavadinimo knygą. Režisierius A. Gluskinas puikiai jaučia, ko reikia televizijos ir renginių išpaikintam šių dienų jaunajam žiūrovui. Pirmiausia - geros nebanalios literatūrinės medžiagos, atliepančios šiuolaikinį vaiko jausmų ir išgyvenimų pasaulį, lygiavertiško bendravimo, neapsimetinėjančio aktoriaus (nes ir vaikas suvokia, kad yra teatre), dinamiško veiksmo. Nuostabūs jau anapilin netikėtai

G. Morkūno „Blusyno pasakojimai“ (rež. Antanas Gluskinas)

išėjusio autoriaus G. Morkūno pasakojimai spektaklyje susidėlioja į kaleidoskopišką reginį. Tam tarnauja ir taiklus scenografinis sprendimas - scenoje regime mobilius kubus, atkartojančius taip visiems pažįstamus daugiabučių namų modelius. A. Šulcaitės sukurta scenografija gali būti įvairiai transformuojama, tačiau viso spektaklio metu išlaikomas vientisas estetiškas, stilistinis ir spalvinis - juoda, geltona, balta - vaizdas. Spektalis susideda iš trumpų, kartais pasikartojančių epizodų (pavyzdžiui, epizodai mašinoje), kurie ritmiškai keičia vienas kitą. Pasitelkdamas kinematografinę patirtį, režisierius akimirksniškai „užtemdo ekraną“, kad scenoje tarsi kine neįtikėtinu greičiu pasikeistų scenos vaizdas ir mizanscena. Keturi aktoriai Viktorija Krivickaitė, Aurimas Žvinys, Inga Norkutė ir Dalius Jančiauskas vaidina keletą skirtingų personažų. Greitas spektaklio tempas, vaidmenų kaita ir dinamika reikalauja ypatingo aktorių tikslumo ir gero vaidybos technikos įvaldymo. Kiekvienas Ingos Norkutės vaizduojamas personažas - Dukra, Mokytoja, Psichologė, Rūpestinga mama, yra toks ryškus, charakteringas ir kartu individualus, kad juo bemat patiki. Vaikų ypač mėgstamas I. Norkutės - hiperrūpestingos mamos ir A. Žvinio - mamai besipriešinančio, apie „atvirkštybių parką“ svajojančio Gendručio duetas. Spektaklis tapo dar viena galimybe įsitikinti D. Jančiausko persikūnijimo talentu, kaip ir galimybe atsiverti jaunos aktorės V. Krivickaitės gebėjimams.

Visai kitokia istorija iš žmonių „blusyno“ gyvenimų yra pasakojama A. Pociūno režisuotoje B. Brechto dramoje „Ponas Puntila ir jo tarnas Matis“. 1940 metais parašyta pjesė nėra taip dažnai statoma kaip kiti garsiojo dramaturgo kūriniai. Režisieriui A. Pociūnui pjesė pasirodė aktuali ir atliepanti šių dienų aktualijas. Neretai ši pjesė dar vadinama „vokišku pokštu suomiška tema“. O minėtoji „suomiška tema“ tikrai ne mažiau aktuali ir mūsų platumose, taikliai išsakoma sunkiai ant kojų besilaikančio Puntilos personažo lūpomis:

*„Ponas Puntila ir jo tarnas Matis“, rež. Algis Pociūnas.
Sauliaus Jankausko
nuotraukos*

„Aš esu ligonis (...) Aš sergu priepuoliais. Nėra ko čia šaipytis, žmogau. Mažiausiai kartą per mėnesį. Pabundu ir netikėtai pasijuntu blaivutėlis, it išvarvėjusi statinė (...) Yra taip: diena iš dienos esu visiškai normalus, toks, kokį dabar mane matai, pilną dvasios pajėgų ir pajutimų stiprybėj. Staiga prasideda priepuolis. Visų pirma sutrinka regėjimas (...), bet tai dar ne galas: aš tampu, įsivaizduok, atsakingas už veiksmus. Ar tu supranti, brole, ką

tai reiškia - būti atsakingam už veiksmus?"

Kas drįstų prieštarauti, kad panašiai kaip ir Puntila „ligoniu“ jaučiasi neretas lietuvis? Suomišką spektaklio atmosferą pabrėžia kone iki sterilumo išgryninta scenografija, melsvas, skaidrus tarsi ledas apšvietimas ir skoningi personažų kostiumai (dailininkas A. Šimonis). Spektaklyje įsimintiniausius vaidmenis sukūrė jau minėtas S. Jakubauskas (Puntila), D. Jančiauskas (Atašė), J. Žibūda (Teisėjas), A. Žvinys (Advokatas), A. Pintulis (Pastorius). Šalia šių patyrusių scenos aktorių vaidina ir neseniai Šiaulių dramos teatro gretas papildę jaunieji: Aidas Matutis (Matis), Donata Kielaitė (Eva). Ne mažiau ryškūs ir J. Budriūnaitės, N. Bėčiūtės, V. Paleckaitės, L. Bocytes, D. Petraitytės sukurti personažai. Bet S. Jakubauskas, vaidinantis Puntilą, yra toks organiškas ir įtikinamas, kad spektaklį drąsiai galima perfrazuoti kaip „vokišką pokštą lietuviška tema“.

Regina Steponavičiūtė jau daugelį metų dirba Šiaulių dramos teatre ir puikiai žino aktorių trupės ir apskritai teatro poreikius. Šįkart režisierė ėmėsi jos kūrybai ne visai būdingo komedijos žanro. Be abejo, laiko patikrinta Carlo Goldonio komedija „Viešbučio šeimininkė“ yra „kasinis“ spektaklis, kurį pageidautina turėti teatro repertuare. Klasikinės, kostiuminės komedijos visada garantuoja tam tikros publikos dalies prielankumą. Toks yra ir šis spektaklis,

kuriame vaidina didžioji aktorių trupės dalis. Tačiau įspūdingi scenografiniai sprendimai, ryškūs kostiumai ir šmaikštūs tekstai kiek nustelbia bendrą režisūrinį sumanymą. Panašu, kad režisierė ir aktoriai šiame spektaklyje tiesiog atsidavė teksto įtaigai ir logikai. Linksma, dinamiška, pilna charakteringų personažų pjesė tapo puikia galimybe reikštis improvizaciniams aktorių gebėjimams, tačiau panašu, kad aiškesnis režisūrinis spektaklio sprendimas vis dėlto būtų padėjęs tiems aktoriams, kurie be aiškesnės režisūrinės koncepcijos tiesiog pasidavė sceniniam žaismui ir trafaretiškiems vaidybos šampams. Iš daugybės veikėjų išsiskiria J. Budriūnaitės vaidinama Mirandolina ir A. Pintulio - Ripafrata, kurie savo personažams surado įdomesnių tonų ir nuoširdesnių natų. Žinoma, K. Goldonio komedijos stilius negali nediktuoti ir atitinkamos vaidybos stilistikos, kuri priekabiam žiūrovui gal ir atrodo kiek „padėvėta“, o kitam galbūt išskyla kaip širdžiai mielas ir lengvai atpažįstamas teatro kanonas.

Naujas sezonas, nauji planai

Nuo balandžio mėnesio visa aktorių trupė intensyviai repetavo teatro jubiliejui skirtą spektaklį pagal J. Švarco pasaką suaugusiesiems „Šešėlis“. Būtent šią pjesę nusprendė šiauliečiams teatro jubiliejaus proga parodyti iš JAV atvykusi režisierė Nataša O. Ramer. Režiserė, Lietuvoje labiau žinoma kaip Nataša Ogaj, nėra naujokė Lietuvos ir Šiaulių teatro padangėje. Būtent ši režisierė, Šiaulių dramos teatro kūrybiniam procesui vadovavusi 1971-1974 metais, sugebėjo tais nykais sovietiniais laikais prikelti trupę jaunatviškam kūrybiniam polėkiui ir to meto publikai parodyti muzikinį, plastišką, spalvingą ir improvizacinį teatrą. Tuomet jaunutei ką tik mokslus Maskvoje baigusiai režisierėi pavyko įtikinti trupę ir priimti iššūkį. Ar pavyks dar kartą, praėjus daugiau nei keturiasdešimčiai metų, pakartoti ankstesnę sėkmę?

Šiaulių dramos teatras, sąmoningai netaikęs į grandiozinių rekonstrukcijų „traukinį“, galbūt ir išlošė nejstrigdamas „amžinųjų“ statybų aikštelėje, tačiau,

kita vertus, kol kas priverstas sukti su viena didžiąja scena, kuri, kaip žinoma, ne visada patraukli eksperimentuoti linkusiam, konvencijų nepaisančiam jaunam teatro menininkui. Pavyzdžiui, jau minėta jauna režisierė Loreta Vaskova, savo režisūriniam debiutui pasirinkusi Šiaulių dramos teatrą, tradicinę scenos dėžutę transformavo tiesiog išmontuodama dalį scenos ir atsisakydama kulisų. Beje, L. Vaskova, nepabūgusi rizikuoti ir debiutui pasirinkusi ne visada „naujiems vėjams“ atvirą valstybinį teatrą, žada į Šiaulių dramos teatrą sugrįžti ir po studijų Maskvoje dar kartą nustebinti publiką. Naująjį sezoną Šiaulių dramos teatre, be tokių patyrusių teatro grandų kaip G. Padegimas, tikimės sulaukti Pauliaus Ignatavičiaus ir kitų jaunosios kartos režisierių pastatymų.

Šį rudenį Šiaulių dramos teatras pirmą kartą įsitrauks ir į tarptautinį projektą pagal „Pietų Baltijos bendradarbiavimo per sieną“ programą. Šio projekto iniciatoriai A. Sevruko vardo Elblongo teatras (Lenkija), be lietuvių, bendradarbiauti pakvietė ir švedų kūrėjus. Projektas yra skirtas komunikacijos aktyvinimui tarp kaimyninių Pietų Baltijos regionų. Galutinis bendros kūrybos ir bendradarbiavimo tikslas - muzikinis spektaklis, kuriame dalyvaus po penkis kiekvienos šalies aktorius atlikėjus ir po vieną režisierių iš kiekvienos šalies. Spektaklio pagrindas - kiekvienos šalies dainuojamoji poezija, kurią išverstą atliks kitos šalies atlikėjai. Tarkim, lietuvių dainas švedai atliks švedų kalba, o lietuviai lietuviškai dainuos lenkų arba švedų dainas ir atvirkščiai. Projektas, turintis ir edukacinių tikslų, turėtų apkeliauti visas tris šalis. Štai tuomet galbūt ir susitiksime naująjį sezoną. Bet pirmiausia rugsėjo 23 d. atšvėsime Šiaulių dramos teatro jubiliejų, pagerbdami, pasak A. Giniočio, buvusius ir esamus „teatro kareivius“.

Lietuvos scena, 2011 Nr. 2

Bernardinai.lt

KOMENTARAI

0

Like 0

Brangūs Bernardinai.lt skaitytojai, redakcijos sprendimu išjungiame anoniminį komentavimą prisidengiant slapyvardžiais. Deja, toks komentavimas neretai neatitinka etikos standartų ar tampa įrankiu *ad hominem* išpuoliams. Viliamės, kad komentavimas ateityje bus atnaujintas įdiegus įskiepi feisbuke – tuomet komentuoti bus galima tik pasirašant savo tikruoju vardu ir pavarde.

ŠIANDIEN

Afiša
Sankirtos
Dialogas
Redakcija
Knygynas
Reklamuokis
Paremk

RELIGIJA

Naujienos
Evangelijos komentaras
Liturginis kalendorius
Komentarai ir pokalbiai
Katechezė
Šv. Pranciškus ir pasaulis

VISUOMENĖ

Naujienos
Atmintis
Solidarumas
Švietimas ir ugdymas
Sankirtos
Daugiau negu daiktai

KULTŪRA

Naujienos
Literatūra
Muzika
Teatras
Kinas ir TV
Fotografija
Dailė
Architektūra
Kultūros pokalbiai

SKAITAU

Lentyna
Lentynėlė
Skaitymo malonumas
Kūrėjų portretai

ŠEIMA

Naujienos
Santuoka
Bioetika
Vaikai
Sveikata

LKRS

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

